

Mijn mening over de theaterdag

Toen we te horen kregen dat we vrijdag 25 februari met de hele klas een theaterdag hadden, zag ik hier een beetje tegenop. Er werd namelijk verteld dat de dag zou beginnen om half negen 's morgens en zou eindigen rond tien uur die avond. Dit vond ik belachelijk lang! Veel klasgenoten zeiden toen ook dat ze niet zouden komen omdat die avond andere verplichte dingen moesten doen. Deze tegenzin was echter meteen weg toen de theaterdag eenmaal begon. Ik kijk erop terug als een erg leerzame, gezellige en creatieve dag!

Ten eerste heb ik erg veel geleerd tijdens de theaterdag. Ieder groepje kreeg zijn of haar scène in grove lijnen op papier, de rest moest je zelf verzinnen. Doordat je alles zelf moest verzinnen, leerde je creatief te denken en om teksten te bedenken. Tijdens de show was ik een aantal zinnen vergeten en deze moest ik dus improviseren wat ik dus ook heb geleerd tijdens deze theaterdag. Rond de middag kregen we van onze theatercoach een aantal toneeloefeningen. Zo leerden we bijvoorbeeld om te gaan met onze gezichtsuitdrukkingen en onze lichaamstaal. We leerden hoe we bepaalde emoties konden overbrengen op het publiek zonder deze erg te overdrijven en zonder te praten. Ook leerden we hoe we het podium optimaal konden benutten en hoe het podium was opgebouwd. Ik heb van deze korte training erg veel geleerd. Een ander aspect dat erg belangrijk was bij deze theaterdag was de samenwerking. Ten eerste was het erg belangrijk dat je goed samenwerkte met je groepje waarmee je jullie uitgekozen scène opvoerden. Zo moesten de rollen verdeeld worden, de kleding gepast worden, teksten verzonnen worden etc. Op sommige momenten was dit allemaal best hectisch en druk en als groep was het dan de bedoeling dat je wist wat je moest doen en waar je moest zijn.

Naast dat ik van deze theaterdag erg veel heb geleerd vond ik het ook erg leuk dat we als klas een uitstapje gingen doen. Ik vind namelijk dat we erg weinig doen aan uitstapjes en bezichtigingen hier op school. De theaterdag zorgden in mijn ogen voor een soort breuk in de lange dagen op school. Je merkten dan ook aan eigenlijk de hele klas, dat we ontzettend enthousiast en gemotiveerd waren toen we aankwamen in het Annatheater. Iedereen wilden zich volledig inzetten en zijn best doen om iets moois en leuks neer te zetten op het toneel.

Voordat we begonnen met de theaterdag, dacht ik dat het niet zo veel zou gaan voorstellen. Toen we er echter waren bleek dat het allemaal erg professioneel en goed was geregeld. Ook dit is in mijn ogen zeker een pluspunt van de theaterdag. Toen we aankwamen bij het Annatheater kregen we eerst een korte inleiding van onze theatercoach. Ook kreeg iedereen een glaasje fris of een kopje koffie of thee. Dit vond ik erg netjes. Na deze korte inleiding gingen we verder met een rondleiding door het theater. Ik vond het erg leuk dat we eigenlijk het gehele theater mochten gebruiken als oefenruimte. De repetitieruimtes zagen er netjes uit en ook de zaal waar onze voorstelling zal worden voorgedragen was heel erg mooi! Tijdens het oefenen in je groepje kwam er om de tien minuten een lerares of onze theatercoach langs om te kijken of alles goed verliep. Ook vertelde ze ons naar welke zaal we na deze repetitie heen moesten en dachten ze mee over kleding etc. In de pauze kreeg iedereen fris te drinken en lag er op tafel allerlei soorten snoep en chips! Dit vond ik ontzettend netjes. Het avondeten was vanuit school voor ons geregeld. Iedereen mocht voor vier euro frietjes eten met een snack hierbij. Ook nu was er weer voor drinken gezorgd. Ook dit alles vond ik erg goed en netjes geregeld.

Maar niet alleen het eten en drinken waren zo goed en professioneel geregeld. Er waren bijvoorbeeld ook duidelijke afspraken gemaakt over de tijden van het oefenen. Zo kreeg iedereen evenveel tijd in de verschillende repetitieruimtes en met de theatercoach. Elk groepje kreeg anderhalf uur met de theatercoach. In deze tijd gaf ze ons begeleiding en deed ze verschillende

voorstellen. Ik vond het erg professioneel en goed dat ze ons zo goed hielp. Hierdoor kreeg ik als speler meer motivatie om mijn best te gaan doen en schaamde ik me minder op het toneel. Na het avondeten kwam er een meneer die zou zorgen voor het licht tijdens de voorstelling. Elk groepje kreeg een half uur met hem en mocht hierbij duidelijk maken wat er met het licht moest gebeuren tijdens hun scène. Ook dit vond ik allemaal erg professioneel gaan. We kwamen helaas wel in tijdnood en daarom moesten we allemaal een beetje haasten. Wij waren als laatste groepje aan de beurt met het licht maar gelukkig mochten we wel de tijd nemen om alles goed uit te kiezen en te bekijken!

Wat ik erg jammer vond was dat er van de gehele voorstelling geen film is gemaakt door de school. Ik, en ik denk ook veel andere klasgenoten, hadden graag de voorstelling met eigen ogen terug willen zien en dit kon nu dus niet. Ik vind het jammer dat de school hier geen energie in heeft gestoken. Gelukkig heeft één vader van een klasgenootje het kunnen filmen, helaas niet met een echte camera waardoor de kwaliteit minder is. Ook vond ik het jammer dat er relatief weinig mensen naar de voorstelling zijn komen kijken. Ik denk dat dit komt omdat veel kinderen niet hadden gedacht dat het zo'n leuke dag zou worden en daarom zijn of haar ouders niet heeft ingelicht. Ook vond ik dat er weinig leraren en leraressen waren die kwamen kijken.

Samenwerken, toneelspelen, je fantasiegebruiken, lachen, zenuwachtig zijn: ik heb het allemaal gedaan of geweest tijdens deze theaterdag! Mijn verwachtingen voor de theaterdag waren niet erg groot maar ik kijk er naar terug als een super gezellige, leerzame en creatieve dag!

Kijkwijzer: Theaterdag Annatheater

Op vrijdag 25 februari hadden we met onze klas een theaterdag. Deze theaterdag vond plaats in het Annatheater in Helmond en zou de gehele dag duren van negen uur 's morgens tot tien uur 's avonds. De bedoeling van de theaterdag was om een toneelstuk op te voeren voor je familie en vrienden met behulp van de theatercoach. Deze coach zou ons de gehele dag begeleiden en trainen om zo een goed toneelstuk neer te kunnen zetten. Het toneelstuk dat we gingen opvoeren was Romeo en Juliet. We gingen echter niet de originele versie van dit toneelstuk naspelen maar mochten alles zelf verzinnen. We kregen een korte inhoud van het verhaal en de tekst, de kleding en de attributen etc. mochten we allemaal zelf verzinnen!

Het toneelstuk begint wanneer Julia en haar moeder samen op bed zitten. De moeder van Julia komt het haar van Julia en heeft er over een groot feest wat de volgende dag gegeven zal worden. Er wordt dus geen gebruik van een doek en de spelers komen niet eerst op maar bevinden zich al op het toneel. Door geen gebruik te maken van een doek wordt het onderscheid tussen toneel en publiek minder groot. Het stuk Romeo en Juliet is niet erg modern maar juist erg klassiek en ouderwets. Het gebruik van een doek bij het begin en einde van de toneelvoorstelling is ook wat klassiek en ouderwets en wordt vooral gebruikt bij het traditionele lijsttoneel. Het spreekt me aan dat er bij deze voorstelling niet gekozen is voor een doek. Het moderne deel (het doek niet gebruiken) en het klassieke deel (de voorstelling zelf) worden namelijk op deze manier door elkaar gebruikt.

Onze voorstelling van Romeo en Juliet was deels realistisch en bestond deels uit een vrij interpretatie. Voor de theaterdag mochten we zelf groepjes maken van vijf personen. Elk groepje mocht hierna een scène kiezen uit het toneelstuk van Romeo en Juliet en zou deze dan ook voorbereiden en uiteindelijk opvoeren aan het publiek. Elk groepje mocht een eigen interpretatie geven aan de scène die gekozen was. Zo had ons groepje bijvoorbeeld gekozen om onze eindscène erg modern te laten verlopen. Zo hadden we van het gevecht tussen Paris en Romeo een bokswedstrijd gemaakt en liepen we niet rond in nette jurken en pakken maar in moderne kleding. Andere groepjes hadden ervoor gekozen om hun scène wel realistisch te spelen. Het toneelstuk van Romeo en Juliet speelt zich daadwerkelijk af in de zestiende eeuw. Rijke vrouwen droegen toen lange jurken en hadden hun haren opgestoken. Gevechten werden gehouden op een paard en met zwaarden en was nog geen moderne technologie. Een paar groepjes uit de klas hadden gekozen om hun toneelstuk ook op deze manier te spelen. Bij het eerste groepje bijvoorbeeld hadden alle mannen nette pakken aan en de vrouwen droegen mooie lange jurken en hun haren waren opgestoken. Ook maakte zij gebruik van een balkon wat bij het oorspronkelijke toneelstuk ook wordt gebruikt. Maar ook deze groepjes hadden deels hun eigen interpretatie gegeven aan het toneelstuk. In de scènes die we kregen, stond namelijk alleen de grove verhaallijn van Romeo en Juliet. De teksten, muziek, kleding, licht etc. werd door elk groepje zelf verzonden. Nd ik vond het erg leuk dat elk groepje zo creatief bezig was geweest met hun scène. Elke scène was hierdoor helemaal anders wat voor het publiek ook erg leuk was!

Nadat iedereen genoeg had geoefend en hun scène goed wist over te brengen, gingen we verder met de belichting. Er kwam hiervoor speciaal een meneer die voor elke scène de gehele belichting zou regelen tijdens de voorstelling. Zelf dacht ik dat het licht helemaal geen grote rol zou spelen tijdens de toneelvoorstelling maar dit bleek later helemaal niet waar te zijn! Het licht ondersteunde namelijk duidelijk de stemming op het toneel maar zorgde er ook voor dat er verschillende ruimtes op het toneel werden gecreëerd. Het is erg storend wanneer er telkens in een scène gewisseld moet worden van attributen etc. Onze scène speelde zich bijvoorbeeld af in de grafkelder waar Juliet lach begraven maar ook buiten op het plein. Om deze twee ruimtes duidelijk te maken werd er gebruik gemaakt van licht. Zo werd op het moment dat de scène zich buiten afspeelde, de plaats waar Juliet lach donker gemaakt en werd het plein duidelijk verlicht. Op het moment dat de scene zich afspeelde in de grafkelder van Juliet, werd deze duidelijk verlicht en het plein werd donker gemaakt. Op deze manier was het voor het publiek erg duidelijk dat het verhaal zich op twee verschillende plaatsten afspeelden zonder dat er steeds een pauze moest worden ingelast voor het wisselen van attributen etc. Het licht had daarnaast, zoals eerder verteld, ook nog een andere rol. Het licht zorgde namelijk voor een ondersteunende rol van de stemmingen op het toneel. De bokswedstrijd in onze scène werd nog heviger, bruter en gevaarlijker door het rode licht dat werd gebruikt. In de grafkelder werd gebruik gemaakt van bruinig en somber licht en het graf van Juliet werd fel belicht met wit licht met daardoor heen een beetje paarsig licht. Zo kreeg de grafkelder een kille uitstraling en werd de aandacht duidelijk naar het graf van Juliet getrokken.

Ons toneelstuk van Romeo en Juliet was vooral naturalistisch gespeeld. In het toneelstuk komen wel erg dramatische scènes voor maar deze worden niet overdreven ernstig gespeeld. Ze werden vaak juist minder ernstig gespeeld dan dat ze daadwerkelijk zouden zijn. De meeste spelers, speelde ook niet duidelijk een typetje. Ze kwamen echt en overtuigend over. De moeder van Julia bijvoorbeeld speelde erg naturalistisch, ze leek net een echte moeder die haar dochter probeerde op te voeden! Ook het podium geeft duidelijk aan dat het toneelstuk naturalistisch was. Zo zouden de attributen die gebruikt werden zo uit een echte huiskamer gepakt kunnen zijn en zag alles er erg werkelijk uit. Ook de belichting was niet overdreven of raar, maar klopte met dat wat gespeeld werd. Door de belichting werd de sfeer van het toneelstuk erg duidelijk en echt, iets wat ik erg mooi vond. Er waren tijdens het toneelstuk wel een paar typetjes aanwezig. In scène vijf was Romeo een echte stoere man. Hij droeg een petje en had een trainingspak aan. Ook zijn taal gebruik was redelijk grof en hij dacht dat hij alles kon maken tegenover de mensen. Paris daarentegen was juist een erg nette meneer. Hij droeg een bloes en nette schoenen en praatten erg netjes. Ook was hij erg emotioneel en was hij erg zwak tijdens de wedstrijd tegen Romeo. In scène vijf waren Romeo en Paris dus wel duidelijke typetjes van stoer en netjes.

Het toneelstuk speelde zich niet af op een podium maar gelijkvloers met het publiek. De stoelen waar het publiek moest gaan zitten was trapsgewijs opgebouwd en liep tot ongeveer twaalf rijen omhoog. De eerste rij stoelen stond ongeveer twintig centimeter hoger dan waar het toneelstuk zich afspeelde. Doordat het toneel zich gelijkvloers afspeelde met het publiek, keek het publiek als het ware boven op de toneelspelers. Hierdoor voel je jezelf als toneelspeler een stuk kleiner en nietiger dan het publiek dat naar je kijkt. Het gelijkvloers spelen met het publiek zorgt er ook voor dat het publiek veel dichterbij je is. Wanneer er wordt gespeeld op een podium (lijsttoneel) is het publiek vaak verder van je af. Het toneelspelen vond ik hierdoor nog spannender, ik kon de toeschouwers bijna aanraken!

In ons toneelstuk hebben de spelers zich één keer gericht op het publiek. Dit was echter niet geheel rechtstreeks. Er werd namelijk niets aan het publiek gevraagd. Op het moment van de bokswedstrijd in de laatste scène kwam Romeo erg stoer en zelfverzekerd op. Hij klapte in zijn handen en maakte gebaren dat het publiek mee moest klappen en schreeuwen. Ook toen hij de wedstrijd uiteindelijk had gewonnen, deed hij dit nog eens. Door dit te doen, richtte Romeo zich even duidelijk op het publiek en werd het publiek ook even betrokken in het toneelstuk. Dit was de enige keer in het gehele toneelstuk dat de spelers zich duidelijk op het publiek hebben gericht. Persoonlijk houd ik er niet van wanneer het publiek wordt betrokken in het spel door de spelers door ze bijvoorbeeld dingen te vragen of ze op het toneel te laten verschijnen. Ik vind het erg knap dat de spelers in hun rol blijven en zich niets aantrekken van alle ogen die naar hen kijken. Voor veel leerlingen uit onze klas was het de eerste keer dat zij toneel speelden waardoor ik het nog knapper vond dat zij zich niets aantrokken van het publiek wat er zat!

Onze theatercoach heeft ons twee dagen voor de theaterdag allemaal een blad gegeven waarin een erg beknopte samenvatting van de voorstelling Romeo en Juliet in stond. Het was de bedoeling dat de aspecten die hierin werden beschreven in de voorstelling zelf ook duidelijk naar voren kwamen. Hoe je dit deed en of je er nog meer omheen verzong met je groepje mocht je als groepje geheel zelf beslissen. Eigenlijk was elk groepje zelf de regisseur. Als groepje mocht je zelf namelijk je gehele tekst bedenken. Er waren geen verplichtingen buiten de grote lijn van het verhaal die je moest volgen. Ik had verwacht dat het erg moeilijk zou zijn om zelf je gehele tekst te bedenken. Toen we eenmaal bezig waren, viel dit echter erg mee en vond ik het heel erg leuk om te doen! Doordat iedereen zelf zijn teksten mocht bedenken, liepen alle stukken erg uiteen en dat was erg leuk om te zien en te horen!

Omdat iedereen zijn eigen interpretatie mocht geven aan de scène die door je groepje was gekozen, is het erg moeilijk om het theaterstuk in te delen in een bepaald soort genre. Het oorspronkelijke genre van het toneelstuk Romeo en Juliet is tragedie, drama en romantiek. Ook in ons toneelstuk sterven zowel Paris, Romeo en Juliet. Paris sterft na het gevecht met Romeo. Romeo pleegt zelfmoord en ook Juliet pleegt zelfmoord. Hierdoor zou je het toneelstuk een tragedie kunnen noemen. Ondanks dat de tragische gebeurtenissen in het toneelstuk voorkomen, bevat het toneelstuk ook een blijspel of komedie kunnen noemen. Veel groepjes hebben hun scène namelijk zo veranderd dat hij grappig en lacherig wordt. De sterf scène van Romeo, Paris en Juliet was namelijk zo gemaakt dat hij meer grappig was dan tragisch en verdrietig. Van de sterfscène van Paris was bijvoorbeeld een boksscène gemaakt en de zelfmoord van Romeo vond plaats door het gebruiken van overdosis pillen in plaats van het gebruiken van een mes.

Met onze theatervoorstelling van Romeo en Juliet wilden we duidelijk het publiek amuseren. We wilden dat zoveel mogelijk mensen naar onze voorstelling kwamen kijken. De voorstelling moest voor elke leeftijd leuk zijn om naar te kijken. Er kwamen namelijk ook kleine zusjes en broertjes naar de voorstelling kijken maar ook ouders en zelfs opa en oma's! Door de erg grote leeftijdscategorie was het daarom erg moeilijk om nog een andere betekenis te hechten aan deze voorstelling. Ondanks dat het amuseren van het publiek de hoofdbetekenis was van de voorstelling, zou je de voorstelling ook nog een kleine andere betekenis kunnen geven. Namelijk het centraal laten staan van algemeen menselijke karakters en relaties. In de voorstelling wil de moeder en de vader van Juliet dat Juliet trouwt met een rijke en nette man die van goede afkomst is. In de tijd dat Romeo en Juliet werd geschreven was dit in werkelijkheid ook zo. De rijken trouwden namelijk met de rijken en de armen trouwden met de armen. Ook de liefde voor Juliet van Romeo is een duidelijk menselijk karakter en een duidelijke menselijke relatie. Romeo doet alles om bij zijn geliefde te zijn. Ook dit is in werkelijkheid vaak ook zo. Jongens geven degene waar ze verliefd op zijn, vaak niet zomaar op en soms vechten ze er zelfs voor!

Culturele activiteit theater: Theaterdag in het Anna Theater

Kijkwijzer & Mening

Naam: Anne van Tuijl

Klas: 5 V

Datum: 17-3-2011

Docent: Mvr. Brück